

at det vist var meget ønskeligt, at den høie Regjering vilde tage hele Spørgsmaalet om Kvindernes formueretlige Stilling under Overveielse. Saa skal jeg være med til det; thi det er ingenlunde, fordi jeg ikke under Kvinderne alt muligt Godt, men fordi jeg i dette Lovforslag ser en Skuffelse for Kvinderne, at jeg er imod Lovforslaget. Man bilder hende ind, at hun faar Noget, og hun faar i Virkeligheden Ingenting. Fordi Loven, som sagt, i et enkelt Tilfælde kan være til Behagelighed, maa man ikke overse alle de store Mangler, der ere ved den, og alle de Konsekvenser, der kunne komme frem gennem et saadant Smule Lovforslag. Mit Ændringsforslag gaar ud paa, at Loven skal gjælde, hvor det ægtefællige Samliv er hævet. Jeg gjentager, at der fra forskjellige Sider er fremkommet, at det er kun i dette Tilfælde, at Loven egentlig vil faae nogen Betydning, og de Betæneligheder, jeg her har nævnet adskillige af paa Grund af Formueskæftskabet, falde bort, naar Ægtefællerne have forladt hinanden. Jeg skal derfor meget opfordre det høie Thing til at stemme for mit Ændringsforslag, saaledes at Loven altsaa indskrænkes til de Tilfælde, hvor den i Virkeligheden har nogen Betydning, og at man udelader det, der er erkjendt ikke at have stor Betydning, men som kan medføre store Farer og Vanstieligheder.

Formanden: Hvorvel det kun er de tvende Ændringsforslag, der for Liden foreligge til Forhandling, og ikke Lovforslaget selv i dets Helhed, er den ærede Forslagsstiller, hvad vel ogsaa vanskelig kunde undgaaes, i sin Motivering af det af ham stillede Ændringsforslag kommen dybere ind i almindelige Betragtninger, der have længere Rækkevidde, nemlig over Lovudkastets Betagelse eller Forkastelse overhovedet. Det er i og for sig ikke ganske regelmæssigt, men selvfølgelig erkjender jeg, at den ærede Ordfører, som jeg nu giver Ordet, maa have Afgang til efter eget Skjøn i samme Omfang at inbegaa det første ærede Medlems Betragtninger. Smidertid haaber jeg da, at vi, naar vi komme til Lovforslaget i dets Helhed, ikke skulle gjentage den hele Forhandling.

Ordføreren (Krieger): Det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 2 af Udvalgets tilstedeværende Medlemmer, gaar jo ud paa, at i § 2, Linie 4 skulde Ordene: „af en anden Mand“ udgaa. Virkningen af dette Forslag vil jo blive, at den vægebestittede Myndighed i Balget af Bergens Person kommer til at staa frit ved Bedømmelsen af de foreliggende Omstændigheder, saaledes at den derefter afgjør, hvem der skal bestikkes som Børge. Efter Forslaget, saaledes som det er vedtaget ved 2den Behandling, vil det derimod være forment at bestikke Konens Husbond

som hendes Børge. Jeg skal forklare, hvorfor dette Forslag nu fremkommer. Oprindeligt var det paatenkt at forme det Forslag, der nu er blevet § 2, saaledes, at den hele Uraadighedsberklæring kun kunde sættes under Forhandling og Afgjørelse af vedkommende Autoritet efter Wegtemandens egen Begjæring. Efter nærmere Overveielse blev det imidlertid anset for rigtigt at udelade dette Vilkaar, saa at Sagen blev stillet paa den almindelige Grundvold, hvorpaa saadanne Spørgsmaal med Hensyn til Umyndighedsdekreterets Afvigelse overhovedet var stillet, altsaa at man ikke saaledes i Lovforslaget opstiller en udtrykelig Betingelse med Hensyn til, fra hvem Begjæringen om Uraadighedsberklæringen skal udgaa. Ved yderligere Overveielse efter Sagens 2den Behandling er det nu anset for at være konsekventest at forfølge denne Tanke, saaledes, at man ogsaa ved Spørgsmaalet om, hvem der kan bestikkes til Børge i det i Lovforslaget omhandlede Tilfælde blev staaende ved den almindelige Retsopfattelse og ikke tilspiede den udtrykelige Indskrænkning, som forhø, at Husfruens Husbond blev bestikket som Børge. Der kunde vel være Tilfælde, hvor Husfruen maaste netop ønske, at hendes Ægtemand blev bestikket som Børge. I alt Fald forekommer det os tilraadeligt, at denne Mulighed ikke blev udelukket, og vi have derfor ment, at der i hvert Fald bør gives Thinget Leilighed til ved Afstemning at vise, hvorvidt det vil fastholde Afgjørelsen fra 2den Behandling, eller om det, hvad vi efter gjentagen Overveielse — og jeg tror ogsaa den ærede Minister er kommen dertil — vil anse det for rigtigt og konsekventest at lade denne Indskrænkning falde. Dette er Betydningen af Udvalgets Forslag.

Med Hensyn til det Forslag, som er stillet af det ærede Mindretal (Ogenbøll), kunne vi andre tilstedeværende Udvalgsmedlemmer paa ingen Maade tiltræde det, men maa tværtimod bestemt fraraade samme. Forsaavidt vor ærede Kollega paany er kommen ind paa almindelige Betragtninger, skal jeg i alt Fald ikke i Diebløkket dvæle videre ved dem, idet det forekommer mig, at de dels ere rettede mod Andre end Ordføreren og dels tidligere have fundet deres tilstrækkelige Gjendrivelse. Jeg skal derfor kun med et Par Ord berøre det, som særlig vedkommer mig. Jeg ansaa det for min Pligt strax at gjøre Indsigelse mod den Maade, hvorpaa det ærede Medlem vilde paaberaabe sig, hvad jeg skulde have sagt. Jeg tror just ikke, at Nogen gjør sig den Uleilighed at gennemløse, hvad jeg har sagt, men hvis Nogen vil gjøre sig den Uleilighed at efterse det, tror jeg, det vil vise sig, at det ærede Medlem var ganske uberettiget til at paaberaabe sig nogen- somhelst Yttring af mig til Støtte for det af ham nu stillede Forslag, for den Forskjel, han vil gjøre gjældende mellem de Ægtefæller, hvor Ægtefællene leve sammen og de Ægtefæller, hvor